

บรรณานุกรม

กรรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์.

กรุงเทพฯ: องค์การค้ารับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กำพู เลิศปรีชาภรณ์. (2544). การใช้ชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสารภี จังหวัด เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กิติพงษ์ พงษ์จำปา. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่ใช้ กิจกรรมการสอนการทดลอง แบบแก้ปัญหา กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ครุศาสตร์ไฟฟ้า) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี.

เกียรติสุดา ศรีสุข. (2549). ระเบียบวิธีวิจัย. เชียงใหม่: กรองช่าง

โกวิท วรพิพัฒน์. (2544). ต้นคิด คิดเป็น. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

จิตสุภัค นานะการ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชุติมา ทองสุข. (2547). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทาง วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการทดลอง.

วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิศวกรรม ประสานมิตร.

ทัศนาพร นันทวงศ์. (2539). การพัฒนาหน่วยการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง ยาเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิโอล นิ่มกิ่งรัตน์. (2533). การวัดผลแบบอิงกลุ่มอิงเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พันธ์ ทองชุมนุม. (2547). การสอนวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

เยาวดี วิญูลย์ครี. (2545). การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รพีพร โตไวยะ. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาวิชา วิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษานิ่งที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหาตามแนว วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณทิพา รอดแรงค์. (2544). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

วรรณทิพา รอดแรงค์และพิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2532). ชุดกิจกรรมทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ สำหรับครูวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

วัลลภ กันทรพย์. (2534). ข้อคิดเบื้องต้นในการสอนและการสอนที่เน้นกระบวนการ. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

วิรัช วรรณรัตน์. (2541). Portfolio คืออะไร. วารสารการวัดผลทางการศึกษา. 18(54), 73-80.

สังค อุทرانันท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2538). สรุปสภาพการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของหลักสูตร พ.ศ. 2503-2538. วารสาร สสวท. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2545). คู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสาร สสวท. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สมจิต รัตนฤทัย. (2539). การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.

สายยันห์ ผ่าน้อย และคณะ. (2536). การจัดทำผลงานทางวิชาการข้าราชการครูสายผู้สอน. กรุงเทพฯ: แสงสินการพิมพ์.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). หลักการสอน(ตำราเรียน). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

สุภาวดี แก้วงาม. (2549). ความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นบูรณาการของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนววิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมາลี บัวเล็ก. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ชั้นมหาบัณฑิต

ศึกษาศาสตร์(หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวัฒก์ นิยมคำ. (2531). ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบลึกลำ藏หาความรู้ (เล่ม 1-2). กรุงเทพฯ: เนื้อหอรัตนคุลล์เซนเตอร์.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ หริษฐยกานต์ ศิริวรรณ เมธีวิวัฒน์ และชนินทร์ อินธิราภรณ์. (2540). พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไอคิวบຸคเซนเตอร์.

สุวิมล เพ็ญแก้ว. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ปีตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. (2551). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 6). เชียงราย.

เหมือนฝัน ครีศักดา. (2551). ความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาจารณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอนวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์โตร์. จำกัด บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอดีเยนส์โตร์.

อุดมศักดิ์ ชนะกิจรุ่งเรือง. (2546). แนวทางการจัดการเรียนรู้. วารสารวิชาการ. (5 พฤษภาคม 2546), 25-30

Good. C.V. (1973). Dictionary of education. New York: The Free Press.